

Caso: “Os apuntamentos”

PEDRO:

Estás moi anoxado con Amalia. Ela non para de tentar falar contigo pero ti non queres, xa estás farto. Coñecédesvos desde preescolar, sempre na mesma clase. Crías que era unha amiga, pero xa puidiches comprobar que non, é unha aproveitada e, como sabe que ti es un bo estudante e que sempre te preocupas por facer uns bos apuntamentos, aprovéitase da túa amizade.

Hoxe é mércores e o que pasou este fin de semana foi xa a pinga que che colmou o vaso. Xa non vas ser máis o seu amigo, nunca máis. O que pasou vén demostrar que só che busca cando lle interesa. A semana pasada faltou a clase por estar enferma e, como sempre, cando volveu, achegouse a ti moi amablemente para pedir os teus cadernos e copiar os apuntamentos que lle faltaban. Para o de sempre, sempre che quere para o mesmo, agora, para convidarte aos seus aniversarios, por exemplo, non, para iso non, ti lévala convidando á túa festa de aniversario desde preescolar, pero ela nunca che convidou á súa. Isto xa o di todo. Despois de deixarlle os cadernos para que os copiase o fin de semana con calma, devólvechos manchados con chocolate... era xa o que che faltaba. Desde entón quere explicarcho. pero ti xa estás farto de que se aproveite de ti. Non queres nin oíla falar do asunto.

Caso: “Os apuntamentos”

AMALIA:

Estás moi triste e avergoñada. Pedro leva sen querer falarche desde o luns. Deixouche os seus cadernos para que copiases os seus apuntamentos o fin de semana. É un boísimo compañeiro de clase, sempre disposto a axudar aos demais, un gran estudante e os seus apuntamentos son... impresionantes, todo con cores, ordeados, limpos... é un gusto ver como traballa e os seus cadernos. Ademais é moi divertido e dos poucos que che seguen convidando aos seus aniversarios. A maioría deixaron de convidarche, aínda que non sabes moi ben por que, lévaste moi ben con todos. Se a ti te deixaran celebrar os teus aniversarios con amigos e amigas, ou se só che deixasen convidar a 1, sen dúbida ese sería Pedro, teslle máis aprecio que a ningún outro amigo e dóechete moitísimo que non queira nin falar contigo dende o luns.

Entendes que o que pasou cos seus cadernos sexa un motivo de enfado, pero non che deixa explicarlle que pasou nin que fagas nada para solucionar o problema. Di continuamente “Contigo non quero volver falar” ou, simplemente, ignórate. E é que a mañá do luns cometiches o erro de deixar os cadernos sobre a mesa da cociña (como se che puido ocorrer?). Estabas tan nerviosa porque non se lles dobrase nin unha punta e tiñas a túa mochila tan chea que decidiches ir a por outra na que poñer os cadernos de Pedro. Cando volviches coa mochila viches que a túa irmá pequena, dun ano, estaba xogando con eles coas súas manciñas cheas de chocolate. Sentícheste fatal. Pero, cando llas devolviches a Pedro e tentaches explicarllo, xa non che deixou. Díxo que lle esqueceses, que para ti xa non existía e chamoute interesada. Desde entón négase a falar contigo.

Caso: “Os apuntamentos”

CLASE:

Non sabedes moi ben que ocorre entre Pedro e Amalia, pero vese que algo pasa e que Pedro, incrivelmente non quere facer nada por solucionalo. Desde pequenos leváronse sempre moi ben, ata moitos de vós pensabades que acabarían sendo máis que amigos. Con todo, desde o venres, algo pasou, vese que Amalia tenta falar con el pero Pedro non quere. Vós non entendedes a actitude de Pedro, os problemas entre amigos hai que solucionalos e Amalia vese que está moi triste. Contouvos que Pedro deixáralle uns apuntamentos porque faltara a clase e que tivo un descoido e mancháronse de chocolate. Bo, pois tampouco é como para tirar unha amizade de tantos anos.

Caso completo: “Os apuntamentos”

CLASE (SE NO SON CAPACES DE CHEGAR ELES MESMOS/AS Á SOLUCIÓN):

Punto de vista de Pedro:

O caso é que Pedro está doído porque cre que Amalia, á que consideraba a súa mellor amiga, só lle quere polo interese. Desde preescolar leva convidándoa aos seus aniversarios, cando ela nunca lle convidou ao seu e ten a sensación de que sempre que se achega é para pedirlle algo. A última vez foi este venres, que lle pediu os seus cadernos para copiar porque faltara a clase (como sempre fai, sempre lle pide os seus apuntamentos). Pedro pásase moito tempo pasando a limpo os seus apuntamentos e deixándoos como a el lle gustan e nunca lle importa deixarllos aos seus amigos. Está un pouco farto de que sempre llos pidan a el, pero polo menos os demais si lle convidan aos seus aniversarios, Amalia non. Para Pedro iso quere dicir que só lle quere cando lle interesa.

Punto de vista de Amalia:

Amalia admira moito a Pedro, encántalle a súa forma de ser, o intelixente que é e o pouco que lle importa axudar aos demais. Ademais, é o único na clase que lle convida aos seus aniversarios, os demais deixaron de facelo e Amalia non sabe moi ben por que. Se a ela lle deixasen convidar a amigos/as aos seus aniversarios, o primeiro da lista sería Pedro, pero os seus pais só lle deixan celebralo cos seus curmáns e familia. Está moi triste e avergoñada polo que pasou cos apuntamentos de Pedro, se tivese máis coidado, non os deixaría sobre a mesa da cociña e a súa irmá non os tocaría coas súas mans manchadas de chocolate. O que máis lle amola é pensar que os deixou aí pensando que sería mellor levalos nunha mochila distinta para que non se lle dobrasen as puntas, ela sabe o meticuloso que é Pedro cos apuntamentos. Mentres foi a buscar ao seu cuarto a outra mochila a súa irmá montou toda a lea. Pero Pedro non quere nin escoitalle.

Caso completo: “Os apuntamentos”

CLASE (SE NO SON CAPACES DE CHEGAR ELES MESMOS/AS Á SOLUCIÓN):

Punto de vista de Pedro:

O caso é que Pedro está doído porque cre que Amalia, á que consideraba a súa mellor amiga, só lle quere polo interese. Desde preescolar leva convidándoa aos seus aniversarios, cando ela nunca lle convidou ao seu e ten a sensación de que sempre que se achega é para pedirlle algo. A última vez foi este venres, que lle pediu os seus cadernos para copiar porque faltara a clase (como sempre fai, sempre lle pide os seus apuntamentos). Pedro pásase moito tempo pasando a limpo os seus apuntamentos e deixándoos como a el lle gustan e nunca lle importa deixarllos aos seus amigos. Está un pouco farto de que sempre llos pidan a el, pero polo menos os demais si lle convidan aos seus aniversarios, Amalia non. Para Pedro iso quere dicir que só lle quere cando lle interesa.

Punto de vista de Amalia:

Amalia admira moito a Pedro, encántalle a súa forma de ser, o intelixente que é e o pouco que lle importa axudar aos demais. Ademais, é o único na clase que lle convida aos seus aniversarios, os demais deixaron de facelo e Amalia non sabe moi ben por que. Se a ela lle deixasen convidar a amigos/as aos seus aniversarios, o primeiro da lista sería Pedro, pero os seus pais só lle deixan celebralo cos seus curmáns e familia. Está moi triste e avergoñada polo que pasou cos apuntamentos de Pedro, se tivese máis coidado, non os deixaría sobre a mesa da cociña e a súa irmá non os tocaría coas súas mans manchadas de chocolate. O que máis lle amola é pensar que os deixou aí pensando que sería mellor levalos nunha mochila distinta para que non se lle dobrasen as puntas, ela sabe o meticuloso que é Pedro cos apuntamentos. Mentres foi a buscar ao seu cuarto a outra mochila a súa irmá montou toda a lea. Pero Pedro non quere nin escoitalle.

Caso: "A bicicleta"

ALFONSO:

Estás moi nervioso este trimestre. Faltaches unha chea a clase e non queres suspender moitas materias, foi un trimestre nefasto para ti. Agora todo está solucionado, era unha alerxia, pero perdiches unha chea de clases por estar enfermo ou por ter que facer probas.

Lingua é unha das materias que crees que podes aprobar. Suspendiches o exame, pero cun 4,3 e tes aínda a oportunidade de presentar un traballo, que pode subir a nota do exame un punto. Ademais, tocouche con Amanda, que é unha alumna de 10, moi responsable e moi boa compañeira, así que crías que lingua era unha das materias que poderías aprobar.

Con todo, xa che pareceu raro cando Amanda che convidou a facer o traballo. Pediu che que levases a bicicleta.

Cando chegaches ela xa estaba no portal da súa casa coa súa, cun casco, cunhas rodilleras, cunhas cobadeiras... todo o equipo. Quería ir dar un paseo. Ti díxecheslle que mellor non, que querías facer o traballo, pero ela insistiu tanto que non tiveches máis remedio que ir. Cando chegastes, os seus pais xa a estaban esperando para levala a non sabes que actividade. Enfadácheste moitísimo. Ademais, no paseo o único que fixo foi chulearse da súa bicicleta, que se ten non sei cantas marchas, que se mira que cor tan bonita... O caso é que mañá tedes que presentar o traballo e está sen facer. Seguro que tamén suspendes lingua e todo por culpa de Amanda.

Enfadácheste tanto que llo contaches a toda a clase nada máis chegar hoxe, díxecheslles que era unha chulita, que só lle preocupaba presumir e que pola súa culpa ías suspender. Cando chegou Amanda, foi preguntarte que che parecía a súa bicicleta. Díxecheslle que xa estaba ben, que deixase de presumir, que era unha mala persoa.

Caso: "A bicicleta"

AMANDA:

Alfonso é un envexoso. Só iso explica o que pasou hoxe. Onte quedastes para facer un traballo de lingua, ti xa tes o 10 na materia e Alfonso, como faltou tanto a clase por estar enfermo este trimestre, xa a ten suspensa, así que ese punto de máis que dan polo traballo non vos fai falla, con presentalo é suficiente e hoxe aínda tedes tempo para facelo.

Onte foi un día moi especial para ti. Os teus pais, por fin, compráronche a bicicleta. Tiveches que traballar moi duro para conseguila, limpar todos os días a cociña, recoller o salón, limpar o coche todas as semanas, conseguir boas notas no Instituto e coidar do teu irmán os sábados. A maioría dos teus amigos/as non teñen que traballar tan duro para conseguir as cousas, pero os teus pais, con quen o pasas xenial, cren que deben ensinarche a traballar duro polos teus soños, repitencho constantemente. Quixeches compartir ese momento de alegría con Alfonso e dar unha volta con el, cada un na súa bicicleta, pero el desde o principio foi moi bordo, víase que estaba moi envexoso pola bicicleta que tiñas. Esta mañá, cando te achegaches a el, contestouche moi mal, seguro que está envexoso. O caso é que mañá tedes que presentar o traballo e aínda está sen facer, unha cousa é non sacar un 10 no traballo e outra non presentalo. Non entendes por que se comporta como un crío.

Caso: "A bicicleta"

CLASE:

O que lle fixo Amanda a Alfonso non ten nome. O pobre tivo que faltar a clase moitos días este trimestre e Lingua é unha das materias que pode aprobar, sempre que saque moi boa nota nun traballo que ten que facer con Amanda. Con todo, Alfonso contouvos que onte quedaron para facer o traballo e que o que fixeron foi ir por aí en bicicleta, que Amanda non deixou de chulearse do bonita que era a súa e que non lles deu tempo a facer nada. Claro! como ela xa ten o 10 na materia, non lle importa o traballo, pero podía pensar un pouco máis en Alfonso. Esta mañá, ademais, cando chegou díxolle a Alfonso, diante de todos nós "A que che gustou a miña bicicleta?". É unha egoísta. Pobre Alfonso.

Caso completo: “A bicicleta”

CLASE (SE NON SON CAPACES DE CHEGAR ELES MESMOS/AS Á SOLUCIÓN):

Punto de vista de Alfonso:

O punto de vista de Alfonso xa o sabedes, xa volo contou. Fáltavos coñecer o de Amanda:

Punto de vista de Amanda:

Onte foi un dos días máis felices na vida de Amanda. Os seus pais por fin compráronlle a bicicleta, pola que traballara moi duro durante moitos meses. Tivo que limpar a cociña todos os días, que recoller o salón, que limpar o coche nas fins de semana e coidar do seu irmán os sábados, ademais de sacar boas notas na escola.

Ela xa ten o 10 en lingua, así que o punto non lle serve para nada e o que máis desexaba era por fin ir pasear cun dos seus amigos en bicicleta e Alfonso era un mozo de clase que lle caía moi ben. Ademais, como estivera tan enfermo este trimestre e faltara tanto a clase, creu que compartir esa alegría que tiña con el era unha gran idea. Con todo, non foi así, estaba como moi enfadado e Amanda creu que sentía envexa pola súa bicicleta nova. Cando chegou pola mañá ao instituto preguntoulle que lle parecera e si, estaba envexoso, chamoulle presumida e mala persoa.

Amanda cre que o punto tampouco lle fai falta a Alfonso, cre que xa ten a materia suspensa de calquera xeito.

Caso completo: “A bicicleta”

CLASE (SE NON SON CAPACES DE CHEGAR ELES MESMOS/AS Á SOLUCIÓN):

Punto de vista de Alfonso:

O punto de vista de Alfonso xa o sabedes, xa volo contou. Fáltavos coñecer o de Amanda:

Punto de vista de Amanda:

Onte foi un dos días máis felices na vida de Amanda. Os seus pais por fin compráronlle a bicicleta, pola que traballara moi duro durante moitos meses. Tivo que limpar a cociña todos os días, que recoller o salón, que limpar o coche nas fins de semana e coidar do seu irmán os sábados, ademais de sacar boas notas na escola.

Ela xa ten o 10 en lingua, así que o punto non lle serve para nada e o que máis desexaba era por fin ir pasear cun dos seus amigos en bicicleta e Alfonso era un mozo de clase que lle caía moi ben. Ademais, como estivera tan enfermo este trimestre e faltara tanto a clase, creu que compartir esa alegría que tiña con el era unha gran idea. Con todo, non foi así, estaba como moi enfadado e Amanda creu que sentía envexa pola súa bicicleta nova. Cando chegou pola mañá ao instituto preguntoulle que lle parecera e si, estaba envexoso, chamoulle presumida e mala persoa.

Amanda cre que o punto tampouco lle fai falta a Alfonso, cre que xa ten a materia suspensa de calquera xeito.

Caso: "Bad girl"

MANUEL:

Levas o inglés fatal este trimestre. Nunca foi a túa materia favorita, pero agora daste conta de que é moi probable que non a aprobes. A profesora este ano é moi esixente e será a primeira vez que che quede unha pendente.

Uma é unha moza nova no centro, acaba de chegar e os seus pais son ingleses. Saca moi boas notas, pero en inglés é unha pasada, é a única que consegue o Sobresaliente en toda a clase.

O día do exame colocácheste estratexicamente á beira de Uma, preguntácheslle mil veces dúbidas que tiñas, pero non che contestou nin unha soa vez. É moi mala compañeira. Unha horrible compañeira. Ti, nas materias que se che dan ben, non tes problema en axudar aos demais.

Hoxe deron as notas, ela sacou un 9 e a profesora felicitoulle, coma se tivese algún mérito saber inglés se es inglesa!, é coma se ti vas a Inglaterra e fas un exame de castelán, sacarías un 10, e ela sacou un 9!

Non es ti só quen pensa isto, o resto da clase, salvo 2 ó 3 que a defenden (e que tamén aprobaron) opinan como ti e ela está a quedar xa sen amigos. Estalle ben merecido, é unha "Bad girl".

Caso: "Bad girl"

UMA:

Este ano foi moi duro, chegaches de Bristol (Inglaterra) no verán e tiveches que aprender español en tempo récord. Estiveches tan centrada en aprender o idioma e en superar as materias que non te deches conta ata hai uns días que os teus compañeiros (a maioría) non te soportan. Canto botas de menos aos teus! Hai uns días comezaron a chamarte "Bad girl" e crees que todo o empezou Manuel, que se enfadou porque no exame de inglés non deixaches que che copiase.

Manuel é un mozo moi intelixente e parece o líder da clase, moi bo deportista e moi gracioso, aínda que a ti cústache entenderlle. Desde que chegaches, non che fixo nin caso, iso que moitas veces tentaches falar con el. Con todo, no exame de inglés do outro día, sentou ao teu lado e non parou de molestar todo o intre, tanto que che despistou e deixaches atrás un exercicio. Crees que quería copiar, pero iso está prohibido nos exames. A ti non che importa axudar aos teus compañeiros/as co inglés e así o fas con Natalia, Bruno e Marcos, que van á túa casa os martes e os venres para practicar o seu inglés contigo e cos teus pais. Eles son os únicos que che defenden, pero o resto da clase non te soporta. Estás empezando a sentirte fatal.

Caso: "Bad girl"

CLASE (TODOS AGÁS NATALIA, BRUNO E MARCOS)

Uma (á que empezastes a chamar "Bad girl") é moi mala compañeira. Aproveítase de que vén de Inglaterra para sacar sobresalientes en inglés e non vos axuda ao resto da clase. Podería ser un pouco máis compañeira. A Manuel no último exame negouse a axudarlle, cando el axuda no que pode sempre aos demais.

Caso: "Bad girl"

CLASE (NATALIA, BRUNO Y MARCOS)

Non entendedes por que os vossos compañeiros tratan así a Uma. É unha moza que chegou de Inglaterra este ano e, ademais de aprender o idioma, tivo que traballar moi duro para superar as materias. Con todo, cando lle pedistes que vos axudara co inglés, porque a profesora deste ano é moi esixente, mostrouse moi contenta de facelo e todos os martes e venres ides á súa casa para practicar o inglés. Grazas a isto, aprobastes.

Caso completo: "Bad girl"

CLASE (SE NON SON CAPACES DE CHEGAR ELES MESMOS/AS Á SOLUCIÓN):

Punto de vista de Manuel:

O punto de vista de Manuel xa o sabedes, el contóuvolo. Fáltavos coñecer o de Uma:

Punto de vista de Uma:

Este foi un ano moi duro para Uma, chegou no verán desde Inglaterra e tivo que esforzarse moitísimo, tanto para aprender español, como para adaptarse a un novo país. Bota moitísimo de menos aos seus amigos. Estivo tan ocupada que non se deu conta de que vos estaba empezando a caer fatal, ata o outro día, que escoitou como a chamabades "Bad girl".

Ela cre que todo empezou cando non deixou que Manuel lle copiara no último exame. Ela pensa firmemente que no exame non se pode facer trampas e, ademais, desde que chegou, tentou relacionarse con Manuel, ao que vía como un mozo moi sociable e intelixente e el nunca lle deu unha oportunidade.

Os únicos cos que se leva ben son con Natalia, Bruno e Marcos, que van todos os martes e venres polas tardes á súa casa para practicar o inglés con ela e cos seus pais.

Está empezando a sentirse moi mal en España.

Caso completo: "Bad girl"

CLASE (SE NON SON CAPACES DE CHEGAR ELES MESMOS/AS Á SOLUCIÓN):

Punto de vista de Manuel:

O punto de vista de Manuel xa o sabedes, el contóuvolo. Fáltavos coñecer o de Uma:

Punto de vista de Uma:

Este foi un ano moi duro para Uma, chegou no verán desde Inglaterra e tivo que esforzarse moitísimo, tanto para aprender español, como para adaptarse a un novo país. Bota moitísimo de menos aos seus amigos. Estivo tan ocupada que non se deu conta de que vos estaba empezando a caer fatal, ata o outro día, que escoitou como a chamabades "Bad girl".

Ela cre que todo empezou cando non deixou que Manuel lle copiara no último exame. Ela pensa firmemente que no exame non se pode facer trampas e, ademais, desde que chegou, tentou relacionarse con Manuel, ao que vía como un mozo moi sociable e intelixente e el nunca lle deu unha oportunidade.

Os únicos cos que se leva ben son con Natalia, Bruno e Marcos, que van todos os martes e venres polas tardes á súa casa para practicar o inglés con ela e cos seus pais.

Está empezando a sentirse moi mal en España.